

080412 Lovsångs- och förbönsgudstjänst Ylva Rundberg

Jag vill berätta för er om en helt fantastisk person, en person som Gud har använt för att berätta om sig för mig, om en alldeles speciell junikväll vi hade tillsammans.

Redan när man möter honom första gången ser man att han inte är som alla andra, att han inte riktigt passar in i normen om hur man ska vara och att det finns en hel del oro i kroppen. Ja faktiskt ganska mycket oro i kroppen, det syns i rörelsemönstret och stegen. Han saknar en del förmågor som de flesta av oss har och tar för givet, kapacitet att bo själv, att läsa och att sköta ett vanligt arbete och så det allra mest påtagliga att kunna stå eller sitta stilla en längre stund. Han har språk men alla samtal blir korta, som i flykten, för ron finns inte där. Men det finns två saker som kan lindra oron för en stund, det ena är när han sitter på kuskbocken med tömmarna i sin hand, men mest påtagligt när han sjunger och får hänge sig till sången.

Jag minns så tydligt en vacker junikväll, när oron var värre än vanlig och som följd av det hade en ganska stor frustration växt i mig, för det fungerade inte riktigt. När jag stod där på gårdsplanen med famnen full av tvätt så jag bad honom; *"Kan du inte sjunga för mig?"* och han svarade mig; *"Nej, inte för dig"*, i den mikropaus som var efter detta innan bisatsen kom vet jag hur jag tänkte, där rök mitt sista halmstrå, detta kommer att bli en väldigt lång kväll, sen kom bisatsen *"men för Gud"* och så utbrister han mitt på gårdsplanen där vi hade fört vårt samtal med sin rena och starka basröst, *"O, store Gud"*.

Konsekvenserna var påtagliga, hans oro släppt för ett tag och min frustration var som borta, för hur det än var, även om mat och tvätt inte flöt som jag önskade, så är Gud större och inför hand ansikte inför honom kan vår själ komma till ro. Och där den junikvällen blev orden från 1 Korintierbrevet verklighet när aposteln skriver:

"Men det som är dåraktigt för världen utvalde Gud för att låta de visa stå där med skam, och det som är svagt i världen utvalde Gud för att låta det starka stå där med skam, och det som världen ser ner på, det som ringaktas, ja, som inte finns till, just det utvalde Gud för att göra slut på det som finns till, så att ingen människa skulle kunna vara stolt inför Gud." (1 Kor 1:27-29)

Orden blev 100% verkliga i mitt liv för mig: det ringaktade, det utvalde Gud och jag fick stå där med skam.

Precis som Gud använde den mannen och talade in i mitt liv vill han också använda dig för att tala till andra. Gud vill använda dig, inte för att du är perfekt eller för att du har en stark tro, utan för att du tillhör honom, han vill använda dig dina starka dagar, men också dina svaga, ja kanske tom en av de dagar som du känner dig som allra sämst – just då kanske han använder dig.